

טימו לב אל הנשמה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרה"ג עופר ארז שליט"א

להפחית קצת באהבה לעוגות קצפת

יש אהבה שבקדושה וזה נקרא להעלות את האהבות הנפולות וזה נקרא גם להעלות ולתקן את הרגלין. להעלות את האהבות הנפולות זה להפחית קצת באהבה לעוגות קצפת ולשאר ענייני העולם הזה ולהרגיש את האהבה שבקדושה שזה אהבה משולשת - אהבת השם, אהבת התורה ואהבת ישראל, אבל אנחנו יודעים שכוח האהבה שבתוכנו נפל והתלבש בעולם הזה. כתוב הרבה בספרים הקדושים שברגע שאדם אוהב את העולם הזה אזי מיד נולד לו גם יראה מהעולם הזה. הצדיקים שמעלים את האהבות הנפולות לשורשם בקדושה הם ממילא גם מעלים את היראה הנפולה

..עד שנזכה לתיקון שלנו

אנחנו עדיין במצב שבו אנחנו מפחדים מהעולם הזה, להעלות את היראה זה כשיש לאדם יראה מהקב"ה. לכן יש שני רגליים, רגל ימנית ורגל שמאלית. הרגל הימנית מרמז על כוח האהבה שיורד לעולם הזה והרגל השמאלית זה ירידת היראות לעולם הזה - כרגע הרגליים שלנו עדיין לא מתוקנות וזה החיגר. רבינו מתחיל את הסיפור ואומר שהחיגר יכול לעמוד אבל לא יכול ללכת, ז"א שיש חיסרון ברגליים, כמובן שזה מרמז על בחינות רוחניות שיש לנו אהבות ויראות של העולם הזה וזה הבחינה של החיגר. עיקר תיקון העולם תלוי בבחינה הזאת שנזכה להעלות את הרגלין לשורשם שזה להעלות את האהבות הנפולות והיראות הנפולות לשורשן - כל הסיפור זה מה שעובר על החיגר עד שהוא זוכה לתיקון שלו ולמעשה זה מה שעובר עלינו עד שנזכה לתיקון שלנו. ברגע שנזכה אנחנו וכלל עמ"י לתקן את הרגלין אז יתקיים מה שכתוב בספר זכריה 'ועמדו רגלי ביום ההוא על הר הזיתים' - את השמן אנחנו מפיקים מהזיתים, עניין הזית והשמן מרמז על העניין של החוכמה העליונה, הכוונה שנזכה להעלות את כל האהבות והיראות שלנו בסוד החוכמה העליונה, הכוונה לתקן את האהבות ויראות שזה יהיה אהבת השם ויראת השם.

ברוך השם אנתו
אוהבים עוגות קצפת
ואנתו אוהבים חבילה
של שטרות של דולרים,
זה מאוד מוצא חן
בעיניי - זה נקרא חלק
הנכש שבתוכנו.. זה
אומר שעדיין יש לנו
אהבות גדולות מאוד
לעולם הזה וממילא
כשיש אהבה גדולה
לעולם הזה מיד נולד
עם זה היראה..

אהבה ויראה זה כוח מאוד גדול בקדושה

אהבה ויראה זה כוח מאוד-מאוד גדול בקדושה רק שעכשיו הוא נפל לעולם הזה, וזה נקרא תיקון הרגלין. כמו שרואים בחוש הרגל היא ארוכה וזה מרמז שבאהבות הנפולות יש הרבה מדרגות, יש אנשים שקצת נפלה להם האהבה ויש כאלה שיותר נפלה להם האהבה והיראה, הכוונה שהם יותר דבקים בעולם הזה. הרגל היא ארוכה כדי לרמז לנו עד כמה אדם יכול לרדת למטה-למטה באהבות וביראות הנפולות עד שבדור שלנו משוגעים לגמרי מתאוות או שנכנסים לחרדות ולפחדים וכל זה בחינת תוצאה ותולדה של אהבות ויראות נפולות. בדור שלנו זה נפילה וירידה מכל הדורות לא מצד משהו שעשינו אלא מכיוון שזה ההנהגה של הקב"ה שאנחנו צריכים לברר..

ממשיכים עם המעשה מחיגר:

בזרת השם נמשיך את המעשה מחיגר מסיפורי מעשיות של ר' נחמן מברסלב, נעשה הקדמה קצרה ונמשיך עם הנקודה שהפסקנו בה. הגיבור של הסיפור הוא החיגר ועוברים עליו הרבה מאורעות עד שהוא מתרפא וגם אחרי שהוא מתרפא. אנחנו יודעים שהסיפורי מעשיות זה בחינה של רמזים, משלים וסודות מאוד גדולים בהנהגת העולם במציאות שלנו בעצמנו הן בכלליות עמ"י והן בפרטיות ובדרכים שהקב"ה מנהיג אותנו. הסיפורי מעשיות זה תורה מאוד גבוהה, רבינו אמר: כשרוצים לגלות תורה מאוד גבוהה צריך להלביש אותה בסיפור, אז כמובן שהסיפורי מעשיות הם לא כפשוטם, רבינו הוא לא סופר שבא לספר לנו סיפורים אלא הוא בא להעביר לנו דברי תורה דרך הסיפורים.

נשמה שנתת בי טהורה

כל מושג ומאורע בסיפור בא לרמז על עניינים רוחניים מאוד עמוקים. למעשה החיגר שהוא הגיבור של הסיפור מרמז בכלליות על כל הדורות שלנו ובפרטיות על כל אחד מאתנו. בעבר הזכרנו יסוד מאוד גדול שמובא הרבה מאוד בספרים הקדושים שגוף האדם מרמז על עניינים רוחניים מאוד גדולים כמו שכתוב בפרשת בראשית 'נעשה אדם בצלמנו כדמותנו'. האדם נברא בצלם ובדמות כל העולמות הרוחניים - בגוף האדם וכל שכן בנפש האדם נרמזים כל העולמות הרוחניים וכל התיקונים הרוחניים. אחד הדברים העמוקים ביותר זה דבר שנקרא 'תיקון הרגליים' או 'תיקון הרגלין' בלשון הזוהר הקדוש והמקובלים. מכיוון שהרגליים הם החלק הנמוך שבגוף האדם, זה מרמז על החלק הרוחני הנמוך שבתוכנו שנקרא נפש. יש לנו נפש, רוח ונשמה. נשמה זה ההתנוצצות של האור שעל-ידו אנחנו יכולים להתקרב אל הקב"ה. הנשמה היא א-לוקית כמו שכתוב 'א-לקי, נשמה שנתת בי טהורה' זה חלק א-לוק ממעל. הרוח זה בחינת השכל שבאדם שיכול להתבונן מה האמת, מה השקר, מה טוב ומה רע. הנפש שבאדם זה החלק הרוחני הנפשי שבתוכנו שנמשך לעולם הזה. ברוך השם אנחנו אוהבים עוגות קצפת ואנחנו אוהבים חבילה של שטרות של דולרים, זה מאוד מוצא חן בעינינו - זה נקרא חלק הנפש.

האח התאום של האהבה: היראה

הרגליים שבגוף האדם מרמזים על חלק הנפש שבתוכנו ופגם הרגלין זה אומר שעדיין יש לנו אהבות גדולות מאוד לעולם הזה וממילא כשיש אהבה גדולה לעולם הזה מיד נולד עם זה האח התאום של האהבה שזה היראה. אנחנו מפחדים מהעולם הזה כי אנחנו אוהבים את העולם הזה. צריך לדעת שכל הפחדים שלנו מהעולם הזה נובעים מזה שאנחנו אוהבים את העולם הזה. כל העבודה של הצדיקים הגדולים זה להעלות את האהבה והיראה וזה נקרא להעלות את האהבות הנפולות והיראות הנפולות.

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	ד-*
17:59	17:26	16:35	ד-*
17:54	17:23	16:31	ת"א
17:54	17:22	16:31	חיפה
17:58	17:26	16:35	באר שבע

ילנוהגים 40 דקות: 16:15 | חומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

אפשר להתקרב להשם ע"י כל דבר להעלות את כל העשרים ושלוש בשעה

הרבה פעמים במשך היום-יום אדם טרוד והוא לא יכול לחשוב בכל רגע ורגע אך לחבר את זה להקב"ה. צדיקים מאוד גדולים זוכים לקיים את זה אבל זה כבר מדרגה רוחנית מאוד גבוהה וזה נקרא 'שויתי השם לנגדי תמיד' - הצדיקים רואים בכל דבר את שם השם ואת הרוחניות שיש בדבר וכן הלאה. רוב העולם לא נמצאים במדרגה הזאת לכן רבינו אומר שצריך שיהיה לאדם ביום זמן של התבודדות, זה תפילה, זה הודיה להשם וזה חשבון הנפש, ובזמן ההתבודדות כשאדם נזכר מה שעבר עליו ואומר להקב"ה תודה, מבקש סליחה או שהוא מבקש בקשות, אזי בתוך השעה התבודדות אדם יכול לעלות את כל העשרים ושלוש שעות. יכול להיות שהוא היה טרוד באיזה עניין והוא שכח, הוא לא זכר להעלות את הדבר הזה אל הקב"ה - בהתבודדות אפשר להעלות את הכל. לכן הצדיק מלמד אותנו איך לעשות משא ומתן. החיגר שמתחיל לצאת לדרך התיקון שלו קודם כל מביין שצריך לעשות משא ומתן, מיד הוא לוקח איתו נאמן. הנאמן שמדריך אותו בדרך זה הצדיק כי הצדיק נקרא נאמן כמו שכתוב בתורה 'עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא'.

אנחנו נקראים עקבתא דמשיחא, האהבות והיראות שלנו נפלו עד לעקביים שזה הסוף, זה האהבות הנפולות החזקות ביותר והיראות הנפולות החזקות ביותר וזה נקרא בידור בסוד העקביים. העבודה שלנו זה להעלות את הרגלין למעלה, הכוונה להעלות את האהבות הנפולות - זה בכלליות העבודה של החיגר. כשהרגליים של האדם בריאות יכול להיות לו עמידה יציבה ועיקר בריאות הרגליים זה בעקביים לכן כל הדורות מחכים לנו לתיקון הזה. החיגר נסע לעשות משא ומתן - בפשטות החיגר נסע לעסוק במסחר אבל בפנימיות זה נקרא עבודה של תיקון העולם. משא זה דבר שאנחנו מרימים אותו ומתן זה כשאנו שמים אותו במקומו, כשאדם לוקח משהו מלמטה ושם אותו במקומו זה נקרא משא ומתן. כל תיקון העולם זה משא ומתן - בעולם שלנו יש ניצוצות קדושה, הכוונה שבכל דבר ודבר במציאות החיים שלנו יש רוחניות א-לוקות ז"א שבכל דבר ודבר בעולם הזה אפשר להתקרב להקב"ה..

יש כאלה שאוהבים לראות נופים יפים

ברגע שאנחנו מתקרבים להקב"ה ע"י מציאות העולם - לקחנו את אותה נקודה שיש בדבר הזה שעכשיו חווינו או עברנו ואם התקרבו להקב"ה על-ידו, הרמנו את הרוחניות א-לוקות הזאת ושמונו אותה במקומה. ניתן דוגמא לדבר: יש אנשים שמאוד אוהבים לראות נופים יפים, יש כאלה שרואים מרחבים, הרים ויערות ומתפעלים מזה. אדם רואה איזה נוף יפה והלב שלו מתרחב ומתפעל מזה, מצד אחד הוא יכול מיד להגיד: 'מה רבו מעשיך השם' ולהעלות את זה לגדולת השם שעשה כאלה דברים נפלאים שגורמים לנו כזאת התפעלות..

כל זה מפיצוץ של 2 אטומים

אנחנו לוקחים את ההתפעלות הזאת ומקשרים את זה ומחברים את זה להקב"ה, מצד שני אדם יכול להכנס לאיזה שכל מדעי כזה ולהגיד: לפני 3 חוצי מיליארד שנים היה איזה פיצוץ של 2 אטומים וכן הלאה ולהמציא איזה תאוריה שקשורה למדע בדיוני ולהגיד שהיער הזה שאני מתפעל ממנו עכשיו נוצר מאיזה 2 אטומים שהתפוצצו, כל זה מהלך טבעי - כמוכן שזה שטות אבל זה לעשות מסך בין ההתפעלות לבין הקב"ה. העבודה שלנו זה להעלות את זה לקדושה - זה דוגמא למשא ומתן ברוחניות, ניתן דוגמא נוספת לדבר וזה האכילה: ברגע שאדם אוכל הוא מקבל חיות, רואים את זה. לאדם אין כוח ועכשיו הוא אוכל איזה שניצל טוב, ברוך השם הוא מתחזק והוא רואה שיש לו פתאום כוחות. לפעמים אין לאדם מצב-רוח, הוא אוכל איזה גלידה טעימה, פתאום הוא מקבל מזה שמחה, ברוך השם זה דבר גדול מאוד אבל אדם יכול לקחת את האכילה שתהיה כולה קודש - קודם כל לאכול אוכל כשר ולברך עליו, אבל גם בתוך האכילה צריך להתבונן: מי נתן לי את החיות? האוכל?

סעודה טובה, כמה חברים ובקבוק יין..

הסנדוויץ' הזה או הגלידה הזאת נותנת לי את החיות? בוודאי שלא. אם אדם לוקח את זה ומביין שהקב"ה מחייה אותו והוא אומר להקב"ה תודה, והוא לוקח את הכוח הזה ורואה איך הוא יכול לעשות עוד איזה מצווה או לימוד או דבר טוב - זה נקרא שהוא העלה את הניצוץ הא-לוקות מהאוכל להקב"ה וכך מתוקן העולם. הדרך הזאת נקראת תיקון העולם אבל מצד שני אדם יכול לעשות איזה סעודה טובה, להזמין כמה חברים להביא איזה בקבוק יין ולהתחיל לשתות ולדבר את כל השטויות שבעולם וזה נקרא סעודתו של אחשוורוש, אוכלים ושותים אוכלים ושותים ובסוף מדברים על כל השטויות וההבלים של העולם הזה - בזה מורידים את הרוחניות א-לוקות. העבודה שלנו נקראת משא ומתן, לכן החיגר יודע שכדי להגיע לתיקון שלו הוא צריך לעסוק במשא ומתן. כשאנחנו רוצים לעסוק בתיקון הרגלין היסוד הראשון זה משא ומתן, ז"א לראות וללמוד איך אנחנו זוכים לחבר את מה שעובר עלינו ביום-יום עם הקב"ה..

מקווה, תפילה ותפילין ר"ת

הקב"ה מעיד על הצדיקים האמיתיים שהם נאמנים. מצד מציאות יצר הרע שבתוכנו חז"ל קוראים לזה שעדיין אין לנו נאמנות שלמה להקב"ה - הצדיק שכבר תיקן את עצמו לגמרי, הקב"ה אומר עליו: אתה בקביעות איתי. אנחנו בשעה 8 בבוקר אחרי מקווה, תפילה ותפילין רבינו תם מרגישים כמו ר' שמעון בר-יוחאי ואנחנו רק רוצים את השם, הבעיה היא מי יודע לאן נרצה ללכת בשעה 9. הצדיק תיקן את כל זה והוא כבר בקביעות עם הקב"ה לכן הצדיק נקרא נאמן. החיגר יוצא לדרך עם הנאמן, הכוונה שהוא הולך עם הצדיק בדרך התיקון שלו, והם נסעו במשך כל היום. כשהגיע הלילה הם הגיעו לאכסניית לילה..

בזמן שאדם רוצה לילך...

הנאמן אמר לחיגר שילינו בלילה באכסניה אבל החיגר לא רצה, הם הפצירו בו מאוד אבל הוא התעקש כנגדם, ואחרי הכל הוא קובע - אם יש פה צדיק (הנאמן) אז למה הצדיק לא קובע? מכיוון שבדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, לא כופים על האדם, אתה רוצה ללכת? אז הולכים. החיגר התעקש כנגדם והם המשיכו בדרך, הם טעו ביער והתנפלו עליהם גזלנים - עכשיו כל הסיפור משתנה לגמרי בגלל שהוא התעקש. הנאמן אמר לחיגר: נלון פה הלילה אבל החיגר התעקש כנגדו. יש פה יסוד מאוד-מאוד עמוק שרבינו מדבר עליו בכמה מקומות וזה העניין של היום והלילה - ביום יש אור ואפשר ללכת ולהתקדם, בלילה יש חושך אז תדע שלפעמים צריך גם לישון. בתורה ו' רבינו אומר שאדם צריך 'להיות בקי ברצוא ובקי בשוב' - בבריאת העולם הקב"ה ברא לילה וברא יום, אבל לכל דבר בעולמנו יש שורש רוחני. גם ליום ולילה יש שורש רוחני: יש זמנים ומצבים שהמוחין, הדעת, האמונה, השכל והחוכמה מאירים לנו כמו יום..

יום - הארה פנימית וגדלות המוחין

בזמנים האלה של היום מה שאדם יעשה הוא יצליח. אם תלמד אתה תצליח בלימוד, תעשה איזה דבר בעניין של הפרנסה ואתה תצליח, זה בגלל שמאיר לך. אתה בא להתפלל ואתה מרגיש אורות אין-סופיים, אתה יכול ללמוד והכל נפתח, בכל דבר שתעשה עכשיו אתה תצליח מכיוון שאתה נמצא עכשיו ביום והכל מואר. אבל צריך לדעת שכמו שהקב"ה ברא יום שזה בחינה של הארה פנימית וזה נקרא גדלות המוחין, כך הקב"ה ברא לנו לילה. יש זמנים ומצבים של לילה, אנחנו צריכים לדעת שזה לא בגלל שעשינו משהו, לא אנחנו בראנו את העולם. כבר ביום הראשון של בריאת העולם נקבע 'יהי ערב ויהי בקר' - לפעמים הקב"ה לוקח מהאדם את המוחין ואת האור. 3 שבועות שהוא קם כל בוקר בנין והוא מרגיש שהוא מתפלל כמו רשב"י..

הפצה חובקת עולם
של הרב"ג עופר ארז שליט"א
הצטרפו עכשיו הצטרפו עכשיו
ofererez.co.il 02-650-29-29
לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

כמו ילד בכיתה ב' שקורא איזה טקסט תגיד תודה להשם שאתה אומר תהלים

מה כן אדם יכול לעשות בזמני הלילה? זה תלוי עד כמה בשמיים סובבו את הכפתור של עוצמת האור או החשיכה. לפעמים הכפתור מסתובב קצת אז יש קצת חושך, אז אדם יכול ללמוד גמרא קצת פחות בעיון, הוא יכול ללמוד שולחן ערוך או ילקוט יוסף - זה חושך אבל עדיין יש ירח. אבל לפעמים מסובבים את הכפתור עוד יותר ועוד יותר ואז יש מצבים שאדם צריך להגיד להקב"ה תודה שהוא יכול להגיד תהלים. העיקרון הגדול בדבר הזה לדעת שבזמני החושך והלילה אנחנו לא עוזבים בעצם את העבודה, את הקשר ואת החיבור עם הקב"ה אלא עכשיו אתה בקטנות? תראה איזה עבודה אתה יכול לעשות מתוך המציאות של הקטנות. לפעמים אדם אומר: אני לא יכול לפתוח שום ספר. אתה לא יכול לפתוח שום ספר? אז תעבוד, לפעמים יש מצווה לעבוד, אתה נשוי? יש כלים בכיור? תעזור לאשתך לרחוץ כלים. היא לא תבין מה קרה, היא תגיד: בעלי הוא מלאך, בחודש האחרון ברוך השם הוא רק למד תורה, מה הוא עושה כלים עכשיו? היא לא יודעת שסיבבו עכשיו את הכפתור ועכשיו חושך והוא כבר לא יודע מה לעשות אז הוא עושה כלים, לפחות אני אעשה מצוות חסד. פתאום הוא מתנדב להוריד את האשפה. שאדם ימצא מה הוא יכול לעשות לטובה בזמנים של הקטנות...

ערך העבודה שלך לא פחת

אתה עכשיו לא יכול לעבוד את הקב"ה בגדלות? אז תעבוד עכשיו בקטנות. אל תחשוב שבשמיים ערך העבודה שלך פחת, לא. נהפוך הוא, לפעמים בשמיים יש ערך יותר גדול לעבודה בזמני החשיכה מהעבודה בזמן הגדלות וההארה. היסוד של בקי ברצוא ובקי בשוב זה שאנחנו מחפשים איזה עצות ואיזה דרך אנחנו עובדים את הקב"ה בזמנים של הגדלות הכי גדולה ובזמנים של הקטנות הכי גדולה. העיקרון הוא שלא עוזבים את הקב"ה לא בזמן היום הכי גדול ולא בזמן הלילה הכי גדול, רק שצריך חוכמה כדי לראות מה אני יכול לעשות עכשיו לטובה...

'אני רוצה אבל לא יכול'

אולי אין לי כוח לעשות שום דבר ואני יכול לקרוא רק סיפורי צדיקים, נפלא. רבינו אומר שסיפורי צדיקים ממשיכים את אורו של משיח בעולם, אז תקרא סיפורי צדיקים. לפעמים אדם נמצא בכזה צמצום והוא אומר: אני לא יכול לעזור לאף אחד ואני לא יכול ללמוד שום דבר, אני רק יכול לקרוא עכשיו סיפורי צדיקים, אז תקרא סיפורי צדיקים, גם זה עבודת השם. לר' נתן היה תלמיד-חבר שקראו לו ר' נפתלי. פעם אחת ר' נפתלי היה חולה אז הוא כתב לר' נתן שהוא מתחזק אבל הוא מצטער על זה שהוא לא יכול לעבוד את הקב"ה בגלל המחלה. ר' נתן החזיר לו מכתב, בהתחלה הוא מעודד אותו ומחזק אותו, אח"כ הוא כתב לו: אבל על זה שאמרת שאתה לא יכול לעבוד את הקב"ה, בזה איני מסכים איתך כלל וכלל. אתה יכול לעבוד את הקב"ה גם במיטה. תגיד להקב"ה: הייתי רוצה עכשיו ללכת לשדות ולהתבודד, הייתי רוצה ללכת וללמוד תורה, הייתי רוצה ללכת להתפלל שחרי"ת 4 שעות - אני רוצה אבל לא יכול. אומר ר' נתן יסוד נפלא מאוד: במצב שלך עצם הרצון זה העבודה שלך. אתה חולה ואתה לא יכול לקום מהמיטה, עצם זה שאתה אומר להשם: אני רוצה לעבוד אותך, בשמיים זה נקרא העבודה שלך מכיוון שזה מה שאתה יכול לעשות כרגע: לגלות רצונות לפני הקב"ה.

תעבוד את הקב"ה במציאות הלילה

רבינו אומר שצריך להיות בקי ברצוא ובקי בשוב - זה חוכמה מאוד גדולה מכיוון שאנחנו טועים בזה וזה סוד העקשנות. הגיע הלילה אז הנאמן שזה הצדיק אמר לחיגר שזה אנחנו: עכשיו תעבוד את הקב"ה מתוך מציאות של לילה, הכוונה תעשה מה שאתה יכול. אבל החיגר התעקש כנגדו והוא רוצה להמשיך בדרך, הכוונה שהוא רוצה לעבוד את הקב"ה כמו שהוא עבד אותו ביום, הוא לא רצה להפחית את העבודה...

פתאום אחרי 3 שבועות אדם קם בבוקר, הוא מסתכל על התיק של התפילין ולוקח לו כמה דקות כדי לזכור מה זה הקופסאות השחורות האלה, הוא בקושי זוכר איך קוראים לו. פתאום הוא לא מבין למה צריך לקום כ"כ מוקדם אז הוא חוזר לישון וקם ב8, הוא לא יודע בכלל איך קוראים לו - מה קרה פה? אתמול היית בתפילה כמו רשב"י, היום אתה כמו ילד בכיתה ב' שקורא איזה טקסט, הסתלקו לו כל המוחין - אז אדם חושב: מה עשיתי? מה קלקלתי? מה פגמתי? צריך לדעת שלא בהכרח שקלקלת ופגמת אלא 'ויהי ערב ויהי בקר', 3 שבועות היית בהנהגה שנקראת יום, עכשיו הגעת להנהגה שנקראת לילה - צריך לדעת דבר מאוד עמוק: כך סדר הבריאה שאדם יעבור בעולם הזה זמנים של גדלות וזמנים של קטנות. זה לא משנה אם אתה צדיק או אם אתה לא צדיק, גדלות וקטנות זה עניין אחר לגמרי וזה ההנהגה של הקב"ה

פתאום שכחנו שצריך לשמוע לצדיק

יהיו לך תקופות שבהם הכל יהיה לך מואר ואתה תהיה באין-סוף, אבל יהיו לך תקופות של והוא רחום יכפר עוון, בתקופות האלה האדם שוכח איך קוראים לו מרוב מה שעובר עליו - זה סדר ההנהגה של הקב"ה. כל עוד האדם רוצה להתקרב להקב"ה ולאמת והוא מתקרב לצדיק, כל עוד יש יום יש הארה רוחנית אז החיגר שזה אנחנו, שומע לכל מה שהנאמן אומר - נעים לנו ונוח לנו עכשיו לשמוע לצדיק, הוא אומר לנו לקום מוקדם וללכת לשדה וזה נעים לנו ומאיר לנו אז אנחנו מרגישים את האור ואת השמחה בלב וזה בחינה שנקראת 'משכני אחריו ונרוצה', אנחנו רצים אחרי השם. כשהקב"ה פותח את הלב ואת המוח של האדם, אין תענוג יותר גדול מזה - בזמנים שנקראים יום אנחנו מאוד מקשיבים לצדיק, אבל אומר רבינו שעיקר הקושי לשמוע לצדיק זה כשמגיע הלילה. כשהזמנים של הקטנות מגיעים פתאום הכל מסתלק וחלק מההסתלקות של המוחין זה שפתאום שכחנו שצריך לשמוע לצדיק...

פתאום אפשר לשכוח הכל

שכחנו בכלל שהיה יום. לפעמים אדם מגיע לאומן ונפתח לו שם והוא אומר לרבינו: אתה צדיק האמת ופה זה גן-עדן ואני לא עוזב אותך לשנייה אחת. אבל הוא לא יודע שעוד שבוע כשהוא מגיע לארץ ונוחת על הקרקע הוא יכול לשכוח את הכל. בזמנים של הלילה והקטנות אדם נופל לכאלה צמצומים והסתרות ואז הצדיק אומר לנו מה לעשות: נלון פה הלילה. הגענו לאכסניה על אם-הדרך ובלילה צריך לנוח, אז תלך לנוח, הכוונה תבין שאתה לא יכול לעבוד את הקב"ה בזמנים של קטנות כמו שאתה יכול לעבוד אותם בזמנים של גדלות וזה לא בגלל שאתה לא בסדר אלא מכיוון שעכשיו לא נותנים לך את הכוחות ואת האפשרויות לעבוד את הקב"ה כמו בזמנים שהיה לך גדלות וברוך השם הכל היה טוב והכל היה פתוח ועשית מה שעשית. עכשיו אל תפסיק לעבוד את הקב"ה, השאיפה שלנו היא לעולם לא להפסיק לעבוד את הקב"ה, אלא שעכשיו תשנה את הדרכים שעבדת את הקב"ה, תדע שיש דרך אחרת לעבוד את הקב"ה...

לילות עם עננים כבדים בלי ירח וכוכבים

יש לילות שיש ירח ויש כוכבים אז יש קצת אור אבל יש לילות שאין ירח ואין כוכבים ויש עננים כבדים, אם אדם יצא החוצה למקום שאין אור הוא יראה שהוא לא יכול לראות 2 מטר קדימה מרוב החושך ועל זה כתוב 'זימש חשך', החושך נהיה יותר ויותר ממש - כך גם בהנהגה כלפינו, ברוך השם יש לילות שבהם יש ירח וכוכבים אבל יש ימים שבהם אדם כבר לא רואה כלום. אומר רבינו יסוד מאוד גדול בדבר הזה: אדם צריך להיות בקי ברצוא ובקי בשוב. בקי ברצוא זה בקי בעלייה שזה היום, לדעת איך להתנהג בזמני היום, אבל כשמגיע הלילה תהיה בקי בשוב, הכוונה להבין ולדעת איך להתנהג בזמני החושך. אדם לא יכול לעשות בזמני הלילה מה שהוא עשה בזמני היום

קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר בלנד שליט"א
02-5875777

כשמגיע החושך אנחנו מתבלבלים... ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה'

החירגן שזה אנחנו, רוצה לעבוד את הקב"ה כמו שהוא עבד אותו ביום. בד"כ יש כמה סיבות מדוע אדם מתעקש בנקודה הזאת והוא לא מוכן לוותר על העבודה של היום כמגיע הלילה. הרבה פעמים המצב הוא כך בגלל שאנחנו לא יודעים את הסוד שבאמת עכשיו אתה לא יכול לעבוד את הקב"ה כמו שעבדת אותו ביום אז אף-אחד לא בא אלייך בטענות, לא מתלוננים כנגדך. תדע לעבוד עכשיו את הקב"ה במתינות והשם ישמח בעבודה שלך של הלילה כמו בעבודה של היום מכיוון שאתה מצדך עושה את מה שאתה יכול - זה הבקי ברצוא ובקי בשוב. העקשנות של החירגן שלא מוכן לקבל את המציאות של הלילה זה מכיוון שאין לו את העבודה של בקי בשוב, הוא עדיין לא מבין שיש עבודה כזאת וזה בעצם גורם לכל התיקונים ולכל הבידורים של האדם. כל מה שעובר עלינו זה מחמת שחסרה לנו הידיעה איך לעבוד את הקב"ה בזמני הירידה. הרבה פעמים אנחנו מתבלבלים כשמגיע החושך, נדמה לאדם כאילו שהשם לא אוהב אותי, השם לא רוצה אותי, כנראה עשיתי טעויות, זה העבירות שלי, אולי זה מגלגולים אחרים - אדם נכנס למחשבות שמבלבלות אותו הוא מפחד מהמצב הזה שהוא עובד את הקב"ה פחות, זה נראה לו כאילו הוא לא עובד את הקב"ה, הנה שבוע שעבר קמתי כל בוקר בנין וטבלתי במקווה לפני התפילה..

כל ההתרחקות הוא רק כל התקרבות

..עכשיו בשעה 8 וחצי אני מסתובב במיטה כדי להספיק את הזמן של קריאת שמע לשיטת הגאון מוילנא וכן הלאה - אז ברור שאני לא בסדר, הנה: אחד ועוד אחד שווה שתיים, אני לא בסדר. באמת הרבה פעמים זה לא בגלל שאתה לא בסדר אלא שעכשיו זה זמן של לילה ושל קטנות מוחין, אתה לא יכול לעבוד כמו בגדלות המוחין. בתורה מ"ח חלק שני בליקוטי מוהר"ן רבינו אומר: 'כשאתם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו - התרחקות. ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל לנכנס לעבודת השם, ובאמת כל ההתרחקות הוא רק כלו התקרבות' באמת כל הלילה זה בשביל להביא יום חדש, זה כדי לברוא עכשיו עניין חדש לגמרי שזה גדלות חדשה והשגות חדשות בתורה, באמונה ובעצת שלך. כדי לברוא יום חדש חייב שיהיה לילה. רבינו אומר: לא מרחיקים אותך זה בירור המדמה, רק נדמה לך שמרחיקים אותך אבל באמת לא מרחיקים אותך כי כל ההתרחקות היא כולה התקרבות. הקב"ה הביא לילה כדי להביא יום חדש, הכוונה להשגה ולמדרגה חדשה.

היצר הרע אומר: אשרי מי שזכה ל"אוש

לפני היום החדש אתה צריך לעבוד לילה. תכלית הלילה זה לבוא ליום חדש. אומר רבינו שבאמת העולם טועים בזה מכיוון שנדמה לנו שכביכול מרחיקים אותנו ולא רוצים אותנו ואז נכנסים לבלבולים ובדור שלנו מה שהיצר הרע יכול לעשות פה זה הסכנה הכי גדולה. היצר הרע אוהב לבוא בזמני הלילה והקטנות והוא מלמד אותנו 'תורה', הוא אומר לנו: בלילה אתה צריך להיות עצוב, אם תזכה תהיה בדיכאון ואם תזכה עוד יותר אתה תהיה בייאוש - אלו המדרגות של העלייה של הס"מ. זה מתחיל בכבודות הלב, עצבות, דיכאון ואומר הס"מ: אשרי מי שזכה לייאוש, זה המדרגה הכי גדולה אצלי. אבל רבינו מגלה לנו שזה הכל רק בלבול דעת שלנו וזה נקרא בירור המדמה: לברר את הדעת שלנו. אתה חושב שהרחיקו אותך? לא הרחיקו אותך, עכשיו הקב"ה אומר אני רוצה שתעבוד אותי אחרת, עבדת אותי חודש כמו משה רבינו? ברון השם, עכשיו תעבוד אותי כמו יהודי פשוט שבקושי קם בבוקר..

לתקן את המידות והתאוות המיותרות

מכיוון שהחירגן רק עכשיו יצא לדרך אז הוא עדיין לא בירר את הסוד של היום והלילה שזה העלייה והירידה, הגדלות והקטנות. יש פה התבוננות נוספת: באמת זה הסדר שהקב"ה מנהיג את זה אבל אם נתבונן מדוע הקב"ה עשה את הבחינה של 'יהי ערב ויהי בקר'? לפני זה צריך לדעת שכדי לדעת ולהבין את דרכי העבודה שלנו בעולם הזה יש לנו את התורה, המצוות והמעשים טובים אבל אפשר להסתכל על התכלית בכמה דרכים. אי אפשר להתקרב להקב"ה אלא ע"י שאנחנו זוכים לתקן את המידות הלא טובות שלנו שהם כעס, הקפדה, גאווה וכן הלאה וע"י שאנחנו מתקנים את התאוות המיותרות - זה כמו מסכים שמפריעים לנו להתקרב להקב"ה. כתוב הרבה בספרים הקדושים שכל מידה לא טובה עושה מסך בינו לבין הקב"ה לכן כדי להתקרב להקב"ה, התורה עוזרת לנו בזה שהיא נותנת לנו כלים לתקן את המידות הלא טובות. אומר רבינו ששורש כל המידות הלא טובות נמצא 22 נקודות.

בגדלות מתעוררת מידת הגאווה!!

רבינו אומר שבכל דרך ודרך יש את התיקון הכללי שזה תיקון שורשי בדבר הזה. 2 המידות שהם שורש כל המידות הלא טובות זה הגאווה והעצבות. ההפך מגאווה זה ענווה וההפך מעצבות זה שמחה. צריך להתבונן ולברר את זה מה זה נקרא ענווה אמיתית ומה זה שמחה אמיתית. כשאנחנו זוכים לתקן את הגאווה ואת העצבות ולבוא לענווה אמיתית ולשמחה אמיתית ע"י זה אדם זוכה לתקן את כל המידות מכיוון שזה שורש כל המידות הרעות. אומר ר' נתן שכל העניין של הגדלות זה בגלל שבגדלות מתעוררת לתיקון מידת הגאווה. התיקון של מידת הגאווה זה לא לשכוח להגיד להקב"ה בכל פעם: תודה שהולך לי טוב. כשאתם זוכה להשיג שכל הכישרונות שלו, כל הגדלות וכל האור שהוא קיבל זה הכל מתנת חיים וחסד של הקב"ה זה נקרא לתקן את בחינת היום. כשמגיע הלילה מגיע היצה"ר של העצבות שאומר: אותך לא אוהבים. עבודת הלילה זה לתקן את מידת העצבות להבין ולהשיג שהיסוד של הדבר זה 'כל ההתרחקות היא רק כולה התקרבות'.

משהו חדש קורה אצלנו בעלון...!!

תרום לעלון ותלמיד חכם ירא שמיים יזכיר את שמך בכותרת המערבי למשך 40 יום רצופים

לפרטים: 0525-39-59-85

אנו מאוד זקוקים לעזרתכם

להמשך הדפסת העלון !!!

0525-39-59-85

לחרווח והקרשות: 0525-39-59-85

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרים, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יעקב בן לונה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, אורלי בת שרה, טובה בת כחילה, סעדה בת שוליקה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, נחמן בן יעקב, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחה, ניסים בן חפסיבה.

במסגרת תיקון חייובים הקריא בהוראה ישירה של מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א

עפ"י פסוק: 'באילת תערוג' כראיות הרב עופר ארז שליט"א פותח מ"שיר שידוכים יהודי פסול'

כל שידוך עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א להרשמה בתים א-ה 10:30-12:30 ו-א 16:00-18:00 בלבד!

שלוחה 4 02-650-29-29

ניתן להוריד ספרי ישיבה ממאגר שלנו ofereez.co.il

ענבי הגפן